

Sygn. akt IV KZ 21/19

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **Ł. C.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 28 czerwca 2019 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. z dnia 25 marca 2019 r.,

odmawiające przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 26 lutego 2019 r., sygn. akt VI Ka [...],

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k.

postanowił:

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w G. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Przewodniczący VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. zarządzeniem z dnia 25 marca 2019r., odmówił przyjęcia wniosku skazanego Ł. C. o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 26 lutego 2019 r., sygn. akt VI Ka [...], z uwagi na fakt, iż w określonym terminie skazany nie uzupełnił braku formalnego wniosku poprzez wskazanie jego przedmiotowego zakresu.

W zażaleniu na to zarządzenie skazany podniósł, że w określonych prawem terminach złożył dwa wnioski o uzasadnienie wyroku i prosi o nadesłanie kserokopii „postanowienia” wraz z uzasadnieniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego okazało się skuteczne o tyle, że doprowadziło do uchylenia zaskarżonego zarządzenia.

Nie ulega żadnej wątpliwości, że stosownie do treści art. 422 § 2 k.p.k. warunkiem formalnym wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku jest wskazanie jego dokładnego przedmiotowego zakresu. Prawidłowa była zatem decyzja o wydaniu zarządzenia z dnia 28 lutego 2019r. wzywającego skazanego – w trybie art. 120 § 1 k.p.k. – do uzupełnienia braku formalnego wniosku poprzez wskazanie, zgodnie z art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 2 k.p.k., czy wniosek dotyczy całości wyroku czy też jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu. Z akt sprawy wynika, że skazany odebrał owo zarządzenie w dniu 6 marca 2019r. (k - 209) i w określonym 7 - dniowym terminie złożył ponowny wniosek o przesłanie „postanowienia” wraz z uzasadnieniem Sądu Okręgowego w G. z dnia 26 lutego 2019r., nie precyzując przy tym zakresu przedmiotowego wniosku, do czego był wzywany (k-210). Jednakże już sama lektura kolejnego pisma skazanego - stanowiącego odpowiedź na zarządzenie wzywające do uzupełnienia braku formalnego - przekonuje, że nie zrozumiał on treści zarządzenia z dnia 28 lutego 2019r., w której ograniczono się w zasadzie do przytoczenia fragmentu z art. 422 § 2 k.p.k. W tym sensie należało stwierdzić wadliwość tak sformułowanego wezwania do uzupełnienia braku formalnego wniosku, w którym w zbyt ogólny sposób sformułowano oczekiwania organu procesowego wobec skazanego (pozbawionego wolności i działającego osobiście, bez profesjonalnego pełnomocnika), a w konsekwencji nie można uznać, że w sposób zawiniony nie uzupełnił on braku formalnego wniosku, podejmując przecież w określonym terminie stosowną aktywność procesową.

Należy mieć na uwadze, że w postępowaniu odwoławczym (wobec treści art. 457 § 2 k.p.k.) przepis art. 422 k.p.k. stosuje się odpowiednio, przy czym nie można tracić z pola widzenia odmienności w zakresie rodzajów rozstrzygnięć zapadających np. w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, co niewątpliwie dla strony nieposiadającej fachowej wiedzy prawniczej stanowi niemałą trudność w prawidłowym sformułowaniu zakresu wniosku o uzasadnienie orzeczenia wydanego przez sąd II instancji. Zasada lojalności procesowej - wyrażona

w art. 16 k.p.k. - gwarantuje uczestnikowi postępowania obowiązek należytego informowania przez organ procesowy co do jego uprawnień i obowiązków a błędne lub mylne pouczenie nie może wywoływać ujemnych skutków procesowych. Na gruncie przedmiotowej sprawy nieuzupełnienie braku formalnego - jeśli przyjąć, że w ogóle nastąpiło - przez skazanego niewątpliwie wynikało z nazbyt ogólnikowego wezwania do jego usunięcia.

Zresztą zważywszy na treść pisma skazanego z dnia 18.03.2019r. (data wpływu, k - 215), w którym wyraźnie skazany podważa zasadność rozstrzygnięcia w zakresie wymiaru kary, wydaje się zasadnym przyjęcie jego wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 26 lutego 2019 r., sygn. akt VI Ka [...].

Mając to wszystko na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.